

عنوان مقاله:

اثر شن های روان و نهشته های بادی بر جنگل های حرای استان هرمزگان و نابودی مانگروزارها

محل انتشار:

اولین همایش ملی بیابان (علوم، فنون و توسعه پایدار) (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مرضیه رضایی - دانشجوی دکتری بیابانزدایی دانشگاه تهران، عضو هیات علمی دانشگاه هرمز

ناصر برکم - کارشناس ارشد اداره زیستگاهها، اداره محیط زیست هرمزگان

صدیقه رضایی - دانشجوی کارشناسی ارشد باغبانی دانشگاه صنعتی اصفهان

خلاصه مقاله:

اکوسیستم ماندابی جنگلهای حرا یکی از مهمترین اکوسیستم های طبیعی ایران است که در اثر شنهای روان رو به خشکی گزاردده است. شرایط حاکم در بعضی نواحی شرق بندر جاسک هرمزگان به حالت بحرانی در آمده و هم اکنون بصورت یکی از کانون های بحرانی فرسایش بادی شناخته می شود. طی بازدید های به عمل آمده از منطقه حفاظت شده حرا گابریگ و جاسک شرقی و غربی مشاهده گردید جنگل های حرای این منطقه مورد تخریب شن های روان قرار گرفته است. در این بررسی مختصات بخش های تحت نفوذ شنهای روان مشخص و مختصات آنها و طول و مساحت منطقه اندازه گیری شده و گونه های این مناطق پس از خشک شدن در هرباریوم شناسایی شد. نتایج نشان داد در اثر شنهای روان گونه های حرا (*Avicennia marina*) و چنل (*Rhizophora sp*) خشک گردیده و این اراضی به شدت تخریب شده است. این تخریب از نقطه ای به مختصات {A{40 R 638454 2832310 شروع و در نقطه ای به مختصات {B{40 R 636376 2832030 به پایان می رسد. طول مسیر حدوداً 2/2 کیلومتر و مساحتی تقریبی 4/5 کیلومتر مربع را شامل می شود. پیش بینی می شود تا چند سال آینده بخش وسیعی از منطقه را دربرگیرد. پیشنهاد می شود علل ایجاد شنهای روان به طور علمی بررسی شده و برای جلوگیری از پیشروی شن های روان، استفاده از مالچ طبیعی یا مصنوعی و کاشت درختان یا گونه های گیاهی بومی در منطقه برداشت انجام شود تا بتوانند مانع نفوذ هر چه بیشتر شن ها به داخل مجموعه درختان حرا گردد.

کلمات کلیدی:

شنهای روان، بیابان، جنگل حرا، خشکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/160526>

